

LÉLEK-ZET

A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2013/3. szám

A LEGDRÁGÁBB, INGYEN!

Kedves fiatal testvérem!

Ha a Facebook közösségi oldalon lenne (nem tudom, van-e) profilja a karácsonynak, lájkolnád-e? És ha igen, miért? Mert ajándékot kapsz, vagy mert nem kell iskolába menni, vagy mert együtt lehetnek a minden nap látott és a távolabbi családtagok? Tudod-e mit jelent az advent, és mit a karácsony?

Kedves kevésbé fiatal testvéreim!

Emlékeznek-e arra, hogyan élték meg a régmúltban és hogyan élük meg napjainkban a várakozás idejét, és hogyan az Úr érkezését? Szeretik az ünnepet, vagy stresszes üzleti vállalkozásnak, elvégzendő feladatnak tekintik, amin túl kell lenni?

„Küszöbön áll a nap, az az egyetlen egy nap az évben, mely hivatalosan is a szeretetét. Háromszázhatvanöt nap közül háromszázhatvannégy a gondjaidé, a céljaidé, a munkádé, és a szeretetét csupán egyetlen egy, s annak is az estéje egyedül. Pedig hidd el, fordítva kellene legyen. Háromszázhatvannégy nap a szeretetét, s egyetlen csak a többi dolgoké, s még ennek is elég az estéje.” (Wass Albert)

Mégis nagyon jó, hogy a karácsonyt a szeretet ünnepeként emlegetjük, hiszen ez minden emberi kapcsolat értelme, célja, lényege. Egyedül ez tudja széppé tenni a világot, az életet. Komolyan kell venni.

Az advent a felkészülés ideje. Olyan lesz az ünnep, ahogyan felkészülünk rá. Vegyük elő a kellékeket is. Készítsünk adventi koszorút. A kora délutáni sötétséget üzzük el a gyertyák, mécsesek fényével. Teremtsük meg a csend, az egymásra figyelés pillanatait. Várakozni nagyon jó, különösen, ha biztosak lehetünk abban, hogy amire, *akire* várunk, érkezik.

„A karácsony a szeretet és advent a várakozás

megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár, jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé, szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépisebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák, percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel sem kevesebb annál, amire vár.” (Pilinszky János)

Van-e személyes karácsonyi történetem? Tettem, amit a szüleim példája mutatott. Az én karácsonyi történetem az, hogy valaki megszületett nekem, értem, miattam. Isten akarata, mentő szeretete a karácsony, amikor a menny összeér a földdel, amikor Isten emberré lesz, hogy a szeretet látható, érezhető közelségbe kerüljön hozzánk. Hogy megtanuljuk tőle az igazi szeretet lényegét. Ezért gyűlünk össze, hogy családunkat, embertársainkat átöleljük szavakkal, érzésekkel, ajándékokkal.

Minden róla szól, mert tőle indul és hozzá ér vissza. A születés az élet csodája, a kezdet és folytatás is.

Karácsony az emberért történt, s az emberért van ma is. Azért, hogy a megérthetetlen és felfoghatatlan csodát, Isten ajándékát megkap-hassuk.

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” (Tit 2,11)

Kicsiny, védtelen gyermekként megszületett az Isten Fia, hogy megfizessen a világ bűnéért, minden ember Megváltója legyen, *ingyen, kegyelemből.*

Kis János

LITURGIKUS SZÍNEK ÉS JELKÉPEK

Az irodalmi Nobel-díjas lengyel író, *Henryk Sienkiewicz Quo Vadis* című regényében a keresztények üldözése idején az egyik keresztény a másikat a föld porába rajzolt hal jelképében ismeri fel. Miért éppen ebben a jelképben? Azért, mert a hal szó betűi az egyik legrégebbi keresztény hitvallásnak a kezdőbetűi: IXTYS. Jelentése: *Jézus Krisztus Isten Fia Megváltó*.

Az egyházban a színeknek és jelképeknek üzenetük, mondanivalójuk van. Nem egyszerűen csak díszítőelemei a templomnak vagy más épületnek, helyiségnek, hanem üzenetük, mondanivalójuk van. Isten cselekvésére és szeretetére *emlékeztetnek*. A szemünkön keresztül mondják el azt, amit a fülünkkel hallunk. Isten szeretetének a bizonyosságai, a jelei.

Gyülekezeti körleveleinkben ismerkedünk majd az egyházi esztendő úgynevezett liturgikus színeinek és jelképeinek a mondanivalójával, amelyek az egyházi esztendő szerint változnak. Az egyházi esztendőnek három nagy része van: a karácsonyi, a húsvéti és a pünkösti ünnepekör (ez utóbbit szokták a Szentháromság ünnepe

utáni vasárnapok számozásával is jelölni).

Az egyházi esztendő *advent* négy vasárnapjával kezdődik. Liturgikus színe a lila, a bűnbánatnak, a magunkba nézésnek az ideje. Templomunkban a lila oltárterítőn az öt égő mécses Jézus „tíz szűzről” mondott példázatából (Mt 25,1-13) az okosakat jelképezi, akik várták a „völegényt”, azaz az Úr Jézust. A szószékterítőn a kereszt a koronával a dicsőségesen visszatérő Jézusra emlékeztet.

Karácsonytól vízkereszt ünnepéig fehér a liturgikus szín, amely a mennyei felségre és tisztaságra utal. Az oltárterítőn a dicsőségesen ragyogó napkorong Jézusra, a világ Világosságára mutat (Jn 8,12) és arra buzdít, hogy járjunk az Úr világosságában (Ézs 2,5). A szószékterítőn a jászol a betlehemi Gyermekre emlékeztet. Vízkereszt ünnepén Jézus megkeresztelésére, megdicsőülésére és a misszióra emlékezünk. Utána a húsvét előtti ötvenedik napig, ötvened vasárnapjáig a liturgikus szín zöld. Ez az időszak Jézus dicsőségét és hatalmát tárja elénk.

Sárkány Tibor

KARÁCSONYI REJTVÉNY

A karácsonyi történet szereplőire ismerhetünk a meghatározó-sokból. A neveket a betűhalmazok rejtik.

Hatalmas birodalom uralkodója, a népszámlás elrendelője.

A Á Á C G R S S S T U U U Z Z Z

Az Úr alázatos szolgálóleánya, Isten döntését mennyei hírnöktől hallja. A Á I M R S Ű Z Z

Nevének jelentése: szabadító. É J S U Z

A fényes csillagot követve távoli városba jutottak, és imádták a nagy Királyt. A B C E E E I K L L N Ő P S T

A kisdéd első látogatói. Á K O O P R S T Z

Heródes király tőlük tudakolja, hol kell megszületnie a Krisztusnak. A D Í K Ő R S T U

Tájékoztatjuk adományozóinkat, hogy SOLI DEO GLORIA Közhasznú Alapítványunk javára a 2012. adóévben 443 042 Ft összegű, a személyi jövedelemadó 1%-át érintő felajánlás történt. Az összeget a Nemzeti Adó- és Vámhivatal az alapítvány számlájára átutalta. A felajánlásokat egyházunk ifjúsággal kapcsolatos hitéleti tevékenységének eszközellátására fordítjuk.

Köszönjük mindazoknak, akik fontosnak tartották, hogy éljenek a felajánlás lehetőségével.

GONDOLATOK AZ ORSZÁGOS EVANGÉLIZÁCIÓ KAPCSÁN

(Budapest, Deák téri templom, október 12.)

Az idős kor életünknek nem a legkedvesebb időszaka. Isten azonban gondoskodott róla, hogy az öröm ebből az életszakaszunkból se hiányozzon. Nekem most adatott meg az lehetőség, hogy oda menjek, ahol nekem jó lenne, persze addig, amíg visz lábam.

A Deák téri templom kedves a szívemnek, mert a gimnáziumi évek oda kötnek, és mindig örömmel térek vissza, ha van rá alkalom. Ezen az evangélizációs napon az öröm már ott kezdődött, hogy megtelt a templom, úgymond csurig volt. Sokaknak nem is jutott ülőhely. A többség valószínűleg azokból állt, akik vágyódnak Isten közelébe, és kíváncsiak az ő üzenetére. Ez az öröm zengett ki a bemelegítő, orgonakíséret nélküli éneklésből is, amivel egymást és Isten szent jelenlétét köszöntöttük.

A nap mottója: „*Kegyelemből van üdvösségetek a hit által*” (Ef 2,8) volt. Minden bizonyosságtétel, prédikáció Isten kegyelméről szólt.

Isten tükröt tart elénk, hogy benne meglássuk bűneinket, de nem hagy bennünket ebben az állapotunkban: ha hozzá menekülünk, fel is emel a porból, és átölel kegyelmével. Jézus Krisztus kereszttáldozata megment minket az örök haláltól, s ha készülünk, öbenne az örök élet már most a miénk. A cigánymisszió bemutatkozása is erről szólt; egy velünk élő nép, a cigányság felemelkedésének útja is ez lehet: befogadni szívünkbe a Szentháromság Istent, és megújult lélekkel fordulni mások felé. Jó, hogy már vannak elhívatott lelkészek, akik sokat tesznek azért, hogy roma embertársaink is megismerhessék az Urat.

Cseri Kálmán nyugalmazott református lelkipásztort sokan ismerjük személyesen is, írásain keresztül is. Öröm, hogy súlyos betegsége ellenére Isten megtartotta őt, és még hallhattuk bizonyosságtételét. Igehirdetésének alapja a 77. zsoltár 10. verse volt: „*Elfelejtette kegyelmét az Isten?*” A lelkünket megragadó gondolatok előcsalták a könnyeimet, talán azért is, mert fáj, hogy akiket szeretek, akiket rám bízott az Úr

Isten, nincsenek körülöttem, nem élik azt át, amit én. Ezzel más hittestvérem is így van, nem vagyok ezzel egyedül.

Különböző termekben folytatódott a program. Nehéz volt választani az előadások, kiscsoportos beszélgetések közül. Végül *Ribár János* nyugalmazott lelkész előadására mentem, ahol a kegyelem gyógyító hatása volt a téma a lelkigondozásban. Itt is megtelt a terem érdeklődőkkel. Többen kérdéseket is tettek fel, vagy kritikát is megfogalmaztak.

Az ebéd elfogyasztása közben ismerkedtünk is. Én oroszányi asszonyokkal beszélgettem. Mindjárt lett közös témánk. Nagypám ugyanis Oroszlányon volt evangélikus kántortanító, nagyanyám ugyanott óvónő, majd őket a keresztzüleim követték nyugdíjazásuk után.

Az ország minden részéből jönnek ilyenkor evangélikusok. Most a Felvidékről és a Vajdaságból is jöttek csoportok. A nagy sokaság miatt most nem mutatták be, honnan hányan jöttek, mint máskor szokás volt. Ezen a napon a cigánytestvérekre került több fény, hogy hol alakult már belőlük evangélikus közösség, gyülekezet. Szóban és énekléssel tettek bizonyosságot hitükről.

A záró igehirdetést *dr. Fabiny Tamás* püspök tartotta. Együttlétünket úrvacsoravétel zárta, mint mindig.

Az én lelkemet még megmelengette egy kedves kép, amit a templom lépcsőjén láttam, és azóta se felejték el. Két kisgyerek ült a templomudvarra vezető lépcsőn: egy 2 év körüli kisfiú és egy 4 éves kislány. A kislány könyvet nézegetett, a kisfiú gyönyörködött a kislányban, megsimogatta, és azt mondta neki: „szeretlek”. Szép volt.

Lélekben feltöltődve, kissé elfáradva tértem haza azokkal a testvérekkel, akikkel reggel elindultunk. Ajándék volt ez a nap.

Kertész Gáborné

150 ÉVES A TEMPLOMUNK

Ez év őszén jeles évfordulókhoz érkezett gyülekezetünk: több mint kétszázhusz éve, 1792-ben szerveződött meg a Kecskeméti Evangélikus Egyházközség és százötven éve, 1862–63-ban épült fel az *Ybl Miklós* által tervezett – nyugodt lélekkel remekműként említhető – templomunk.

Az ünnepi megemlékezésre az október 13-i, vasárnapi istentiszteleten került sor. A templom zsúfolásig megtelt a gyülekezet tagjaival, de megtisztelték alkalmunkat a város alpolgármesterei, képviselői, az egyházmegye evangélikus egyházi vezetői, lelkészei, a társegyházak képviselői is.

Énekarunk szolgálatát követően a gyülekezet a 288-as éneket énekelte el. Az *Áll az Úristen temploma...* szép és jelképes nyitánya volt ünnepi istentiszteletünknek. A liturgiában *Gáncs Péter* püspök, *Kis János* igazgató lelkész és *Hulej Enikő* másodlelkész együtt szolgált.

Az ígéhirdetés alapigéje az ünnepségünk meghívóján szereplő ige volt: „*Mily kedvesek a te hajlékaid (...) Boldogok, akik házában laknak*” (Zsolt 85,2.5). Prédikációjában *Gáncs Péter* kiemelte, hogy bár kívülről és belülről is

ékszerdoboz e templom, mégis a legfontosabb az, hogy helyet ad a legdrágább kincs, Isten ígéje hirdetésének, a lelkekből álló templom felépítésének. Éppen ezért nevezte a templom legnagyobb értékének a szószerket, mely mintegy százkilencven éves, és még a régi imaházból „örököltük”.

Gyülekezetünk énekkara, a gyermekek jelenléte, az oltár elé helyezett termények emelték és bensőségebbé tették ünnepségünket. Kedves pillanat volt, mikor *Krett György* felügyelő és az éneklő gyermekek köszöntötték a gyülekezetünkben immár negyedszázada szolgáló *Kis Jánost*.

A gyülekezet fiataljai adták minden jelenlévő testvér kezébe a templom, a gyülekezet történetét összefoglaló, *Isten áldásával...* című ünnepi kiadványunkat.

A *Himnusz* eléneklését követően, Isten iránti hálánk kifejeződéséeként a 328. énekünk hangzott el: *Az Úr csodásan működik*.

Az ünnepi istentisztelet után gyülekezetünk a ragyogó őszi napsütésben az udvaron vendéglül látta a testvéreket és a meghívott vendégeket.

Károlyfalvi József

REGIONÁLIS FELÜGYELŐI KONFERENCIA

Szükséges, hogy egymás hite és tapasztalatai által erősödve építsük egyházunkat. E célt szolgálta a Mezőberényben október 5-én mintegy nyolcvan-száz gyülekezeti felügyelő részvételével megtartott konferencia.

Mezőberényről sokaknak a reformkor, a nemzeti romantika nagy festője, *Orlay Petrich Soma* jut először eszébe, aki nagyszerű képeket festett *Petőfi Sándorról* és családjáról. A német templom *Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket* című csodálatos oltárképét is a mester alkotta 1854-ben.

Féja Géza az 1930-as években a „fajták békéje” minősítéssel illette Mezőberényt. Valóban példás harmóniában élt és él itt egymás mellett

a német, a szlovák és a magyar közösség.

Az összejövétel az I. kerületi (német) templomban kezdődött *Lázárné Skorka Katalin* lelkész áhítatával, melyet a helyi fiatalok zenés dicsérete követett. E barokk templom egyébként 1789-re épült fel, kapuján Jézus Krisztus útmutatása olvasható: „*Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelőre talál.*” (Jn 10,9)

Dr. Cserhádi Péter egészségpolitikáért felelős helyettes államtitkár színes, hangulatos előadásban vázolta fel életútját és a keresztény egészségügyi politika céljait. Ezt követően *Buday Barnabás*, a Borsod–Hevesi Egyházmegye esperese, a Magyar Cserkészszövetség

elnöke számolt be a cserkészlet nehéz és keresztény emberi értékeket formáló munkájáról.

A Berény Szállóban elfogyasztott ebéd kapcsán nemcsak az ízletesség, hanem a személyzet kedvessége is maradandó emlék. Ebéd után lehetőség nyílt a kiemelkedő pedagógiai munkát végző Katicabogár Evangélikus Német Nemzetiségi Óvoda és a Mezőberényi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium megtekintésére, majd pedig *Dudla Erzsébet, dr. Rück Andrá*s és *Madarász Géza* egyházmegyei felügyelők tartottak beszámolót.

A konferencia a II. kerület templomában *Fejér*

Sándor lelkész úti áldásával zárult. Fejér Sándorról talán érdekességként megemlíthetjük: 1973-ban Románia nehézsúlyú ökölvívó bajnoka volt, mely tőle brassói magyarként fokozott erőfeszítést igényelt. Lelkeszi szolgálata mellett eredményes kick bokszt és aikidó edzőként is tevékenykedik.

Az összejeövetel után *Kalocsay Károly* orgonaművész adott koncertet.

Minden résztvevő – így mi is – építő érzésekkel, gondolatokkal térhetett haza.

Krett György – Károlyfalvi József

TÁMÁR – RÁHÁB – RUTH – BETSABÉ – MÁRIA VÁGYAKOZÁS ÉS IMÁDSÁG

2013 júniusában ismét részt vehettem a piliscsabai csendeshéten. Az egyébként gazdag programból és erőt adó alkalmakból most csak egyet emelnék ki. Minden este Jézus Krisztus egy-egy nőági felmenőjéről hallottunk. Öt bibliai női szereplőről, öt történelmi alakról (*Támár, Ráháb, Ruth, Betsabé, Mária*) szöveget ígérték meg.

A nyár folyamán elolvastam a *Kegyelem vonala* című sorozat öt könyvét, melyekben a szerző, *Francine Rivers* amerikai író Támárt a remény, Ráhábot a hit, Ruthot a szeretet, Betsabét a határtalan kegyelem, Máriát az engedelmség asszonyának nevezi. A könyvek történeti vázát a Biblia adta. „A Szentírás üzenetéhez annyit tettem hozzá, amennyit az üzenet megértéséhez szükségesnek tartottam” – nyilatkozta a szerző. A szűkös forrásanyagot elképzelhető cselekménnyel és mellékszereplőkkel, belső motivációval (lélekrajzzal) gazdagítja. Számomra főleg ez utóbbi dolog tette e könyveket „lelehetetlennek”. Megragadó, ahogyan az emberi gondolatok és a gondolatok indítórúgóinak megszületését megmutatja és végigvezeti a döntésig, sőt a cselekvésig. Szintén erős hatással van az olvasóra az, ahogyan az érzések, érzelmek kezelésének Istenre figyeléssel történő vagy e nélküli módját ábrázolja.

E könyvek olvasása közben a történelmi események érthető leírása mellett sok-sok megvalósítási „technikát” szívhattam magamba. Erről szeretnék még röviden beszélni.

Hogyan tudja Isten a kegyelmével megmenteni, felemelni a bűnbe esett embert, ha egy kicsi vágyakozás és bűnbánat él a szívében? (Ráháb, Betsabé)

Milyen is az Istenhez való ragaszkodás vágya, és hogy ez az alapérzés hogyan irányítja az ember életét a nehézségek, a bűnök és bűnbánat között, vagy az öröm, a kegyelem megtapasztalásakor? (Támár, Ráháb, Betsabé)

Hogyan formálhat engedelmségre, Isten előtti alázatra, ha Isten szava szent bennem? (Ruth, Mária)

A szüntelen imádság – mint a hit megcselekvése és a reménység jele – hogyan válhat erővé, életté? Hogyan lehet jelen a szüntelen imádság a küzdelmekben? Ebbe a szüntelen imádkozó életformába vonja be az olvasót különösen a Ruthról és Máriáról szóló könyv.

Szeretettel ajánlom (nem csak nőknek) Jézus Krisztus nőági felmenőinek megismerését a Biblia alapján, és emellett ezeket a sodró erővel motiváló könyveket is.

Oroszné Tornyai Lilla

MOZDULJ MEG, BÁCS-KISKUN!

Először rendeztek egyházmegyei sportnapot november 9-én Bács-Kiskunban. Isten áldásával késő nyári időjárásban volt részünk, így a kedvező feltételekkel rendelkező soltvadkerti evangélikus általános iskola sportkomplexumait teljes mértékben ki tudtuk használni. A nap *Hulej Enikő* egyházmegyei missziói lelkész köszöntőjével, valamint énekkel kombinált pulzuszövelő bemelegítéssel kezdődött, megadva a sportnap alaphangulátát.

A sportsarnokban a gyermekek kipróbálhatták erejüket a vidám kötélhúzással, vetélkedőkkel és szkanderezéssel *Udvarhelyi Attila* igazgató vezényletével. A füves sportpályán nagy érdeklődés kísérte a focikupát. Aki a megyéből eljött a sportnapra, szinte kötelező jelleggel focicsapatot nevezett, így Kiskőrös lány- és fiú csapattal vett részt a viadalban, de a nagy érdeklődést mutatta, hogy Dunaújváros, Kecskemét, Soltvadkert is indított focicsapatokat. A mérkőzések kora délutánig tartottak, így a kellemes

gulyásleves és a még finomabb fánk elfogyasztása nagyon jól esett.

A délután az 1517 méteres futással kezdődött, ez a szám a reformáció évére emlékeztetett. A minden korosztályt megmozgató megmérettetésen a sportnap apraja-nagyja részt vett, és ha küzdelmesen is, de teljesítette a távot.

A sportnap záró eseménye a presbiterek és lelkészek közötti focimérkőzés volt, melyet meglepő módon mindkét fél komolyan vett. A sportszerű első félidőben a presbiterek villámrajtot vettek és már 2-0-ra vezettek, azonban a lelkes lelkészek szépítettek, kialakítva a végeredményt, mely 2-1-es presbitergyőzelmethozott. Az eredményhirdetést követően *Homoki Pál* soltvadkerti lelkész áhítattal zárta a napot.

Nagyon kellemes élményeket szereztünk e napon, és már most várjuk a folytatást, mely remélhetőleg hagyománnyá alakul a megyében.

Mayer család

TOLERANCIA VAGY MEGALKUVÁS?

Az advent első vasárnapját megelőző szombaton újra lehetőségünk nyílt arra, hogy eltölthessünk egy szép napot az egyházmegye gyülekezeteivel. A téma izgalmas volt: *Tolerancia, azaz feltétel és kritika nélküli elfogadás vagy megalkuvás?*

Nemcsak érdeklődést, hanem mély érzelmeket is keltettek bennünk a hallottak. *Horváth-Hegyí Olivér* szentendrei lelkész egy bibliatanulmánnyal vezette fel a témát, utána többen elmondták a véleményüket, tapasztalatukat a családban, iskolában és gyülekezetben lévő toleranciával kapcsolatban. Nagyon elgondolkodtató volt számomra az apostagi igazgatónő, *Dudla Erzsébet* előadása, melyben grafikonok segítségével mutatta be, mi a 13-14 éves gyerekek véleménye szüleikkel, tanáraikkal, egymással szembeni toleranciájukat illetően. Lehetőségünk volt még a délelőtti folyamán hozzászólni, a témával kapcsolatban személyes élményeket megosztani egymással.

Nemcsak a lelkünk, de testünk táplálásáról is gondoskodott a házigazda kiskőrösi gyülekezet. Reggel pogácsa várt minket, délben pedig Szarvas étteremben kaptunk finom ebédet.

Délután több csoportot alkottunk, egy-egy csoportban legalább hat-nyolc gyülekezetből voltak testvérek. Lelkésznőnk a *Vidám barangolás az egyházmegyében* címet adta ennek a programnak, ebben olyan kérdésekről volt szó, amelyek mindig valamelyik egyházközségre vonatkoztak. Tanulságos volt, mert eközben sokat megtanultunk egymás gyülekezetéről.

Mint már korábban több alkalommal, úgy most is boldog voltam, hogy részt vehettem a csendesnapon. Megpihen, feltöltődik ilyenkor a lelkem. Azóta is sokszor eszembe jutnak az ott hallottak, különösen akkor, ha választanom kell, hogy toleráns vagy megalkuvó legyek? Sokszor nem tudjuk eldönteni, mit tegyünk, de nekem ilyenkor segít egy kérdés: „Mit szólna ehhez Jézus?”

Lukács Lászlóné

GENERÁCIÓK A BIBLIA KÖRÜL

Az egyik bibliaórán mondta lelkészünk, hogy a város Idősügyi Tanácsa október 18-án biblia-vetélkedőt rendez, melyre négyfős csapatok jelentkezését várják. Én azonnal és örömmel jelentkeztem, mert jó kihívásnak tartottam.

A vetélkedő témája Ézsaiás könyve, mely – lelkészünk szerint (is) elég nehéz – és Pál Filemonhoz írt levele volt. Minden reggel a napi ige olvasása után egy szakaszt olvastam el, közben értelmezni és memorizálni próbáltam. Még nem tartottam a könyv közepénél, mikor arra gondoltam, hogy a vetélkedőig végig sem tudom olvasni. Bizony nem is tudtam. Viszont sokat segített a felkészülésben,

hogy három alkalommal közösen készülhettem – jó feladatok, kérdések segítségével – egyházunk két fiatal tagjával, akikkel nagyon jó hangulatban teltek ezek a hittanórák.

Majd eljött a vetélkedő napja. Oldott, kellemes légkörben volt részünk, nem is volt érezhető, hogy ez egy vetélkedő. Természetesen azon voltunk, hogy a legjobbak közé kerüljünk. Második helyezést értünk el, minimális pontszámkülönbséggel.

Úgy gondolom, hogy talán jövőre is részt vennék a bibliavetélkedőn, amit egyházunk fog megrendezni.

Gergely Zsuzsanna

A GLÓRIA ÉNEKKAR KIRÁNDULÁSA

Szeptember utolsó hétfőjén szokásos jó kedvünkkel és két autóval indultunk Gödöllőre, Vácra és a Bánki-tóhoz. Az időjárás is kedvezett, mivel szép meleg őszi napok ígérkeztek.

Szállásunk a református kollégiumban volt Gödöllő központjában, ennek minden előnyével és hátrányával. Ezen a hétfőjén tartották ugyanis a városban a *pálinka ünnepét*, amit a közeli színpadon jó hangos zenével meg is ünnepeltek.

Csomagjaink lepakolása után Vácra kirándultunk, ahol az evangélikus templomban *Detre János* lelkész ismertetett meg bennünket a város történetével és a gyülekezet életével. Ezt követően végigsétáltunk a város főterén a szépen felújított, legalább kétszáz éves házak között, egészen a barokk kőkapuig. A diadalkaput *Mária Terézia* látogatásának tiszteletére emelték, de a legenda szerint az uralkodó merénylettől tartva nem hajtattat át alatta.

Utunkat a Cserhát dombjai között megbújó Bánki-tóhoz folytattuk, ahol a tóparti vízi színpadon évről évre Közép-Európa egyik legrangosabb dzsesszfesztiválját rendezik meg. *Louis Armstrong* szobrát az egyik hotel parkjában fel is fedeztük. Az erdőségekkel határolt tó partján egy étteremben ebédeltünk, a még sötétedés előtt igyekeztünk vissza Gödöllőre, ahol egy kis sport (pingpong és csocsó), éneklés és be-

szelgetés után mindenki nyugovóra tért.

Másnap rövid énekpróba után indultunk a templomba, ahol két énekkel (*Zengd, lelkem, ez új reggelt és Áldjátok Isten!*), szolgáltunk az istentiszteleten. Máriabesnyőn megtekintettük a Nagyboldogasszony-bazilikát. Ez a régió legkedveltebb búcsújáráhelye, itt őrzik hazánk legkisebb, csontból faragott Mária-kegyszobrát. Majd a gödöllői gyülekezet vendégszeretetéért élveztük *Albert Gábor* lelkész és a gyülekezet tagjainak társaságában.

Ebéd után a *Grassalkovich I. Antal* gróf által építtetett kastélyt tekintettük meg, mely Magyarország legnagyobb barokk épületegyüttese, és a legendás emlékü *Erzsébet* királyné és *Ferenc József* császár magánéletének kedvelt helye volt. Fénykorában a kastély híres uralkodókat látott vendégül. Mária Terézia osztrák császárnő és magyar királynő 1751-ben tett látogatása tiszteletére márványszobát alakítottak ki.

Sajnos a délután is gyorsan eltelt. Mindannyian kellemesen éreztük magunkat, és köszönjük a szervezést énekarunk vezetőjének, *Lillának*, valamint *Piroskának*, a gödöllői gyülekezet presbiterének. Szeretnénk a gödöllői gyülekezet vendégszeretetéért egyszer mi is viszonzni.

Szigeti Lászlóné

ADVENTI CSALÁDI DÉLUTÁN

Tavaly a baba-mama klub tagjaiban fogalmazódott meg az igény arra, hogy advent első vasárnapján egy gyülekezeti családi délután keretében hangolódjunk a karácsony ünnepét megelőző hetekre. Idén már többen természetesen vették és várták ezt az alkalmat, ezért december 1-jén gyülekezeti termünk ismét megnyitotta ajtaját a családok előtt.

A programot úgy alakítottuk ki, hogy a gyermekek és a felnőttek együtt és külön-külön is találjanak örömteli és lelkileg gazdagító lehetőséget. A nyitó áhítatot *Kis János* lelkész tartotta az ünnep üzenetéről. A közös éneklést *Katona József* kísérette gitáron. Kicsik-nagyok *Sokacz Zsófia* segítségével lelkesen készítették karácsonyi képeslapokat, majd gyertyákat

díszítettek. Nagy népszerűségnek örvendett a házi süteményektől roskadozó asztal. A gyermekek *Dani-Ördög Dalma* irányításával egy pásztorjáték szereplőivé váltak, és így ügyesen megtanulták Jézus születésének történetét, miközben a felnőttek *Hulej Enikő* lelkész vezetésével a kisteremben beszélgettek arról, hogy az adventi hetek hangulatos keretei között hogyan lehet megteremteni a lelki tartalmat, s néhány ötletet is megosztottak egymással.

A tizenhét résztvevő család többségében valamennyi tagjával együtt érkezett, azaz a gyermekek mellől nem hiányzott egyik szülő sem. Sőt olyanok is voltak, akik az éppen látogatóban náluk lévő nagymamát is elhozták, hiszen vele teljes a család... **H.E.**

ADVENTI KONCERT

Templomunk rendszeresen helyet ad keresztény, magyar, de az egyetemes európai kultúrát képviselő, megjelenítő kiállításoknak, koncerteknek. Szintén hagyományosnak tekinthető gyülekezetünk eredményes együttműködése a Bolgár Települési Kisebbségi Önkormányzattal.

Dr. Bocskov Jordán, a bolgár önkormányzat elnöke ezen az adventen is gazdag programot hozott templomunkba. A karzaton Mitko Zselezarov bolgár festőművész alkotásából nyílt kiállítás, december 14-én este pedig a *Vándor Vokál* együttes adott koncertet. A három művésznő tolmácsolásában magyar, bolgár, örmény, korzikai, kopt, latin szakrális énekeket hallgathattunk meg.

A zene, a művészet szebbé teszi adventünk, közelebb visz bennünket Jézus Krisztushoz.

KI KICSODA KECSKEMÉTEN?

December 4-én mutatták be a *Katona József* Megyei Könyvtárban a *Varga Géza* szerkesztésében megjelent *Ki kicsoda Kecskeméten? 2013* című kötetet.

A kiadványban 538 kecskeméti személy – politikusok, közigazgatási vezetők, vállalkozók, irodalmárok, művészek, orvosok, lelkészek, pedagógusok, mesteremberek, sportolók – adatait, életpályájuk rövid ismertetését találhatjuk meg.

Helyet kaptak a kiadványban Kecskemét történelmi és szabadegyházai is. Gyülekezetünk lelki-szellemi súlyát jelzi, hogy mintegy húsz evangélikus szerepel a kötetben: lelkészeink, presbitereink, gyülekezetünk tagjai egyaránt.

Minden testvérünknek ajánlhatjuk városunk e 2013-as pillanatfelvételét. **K.J.**

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2013/3. szám - Karácsony ünnepe
Szerkesztő: *Hulej Enikő*. Olvasószerkesztő: *Zsolczainé Vítális Judit*.

Lelkészi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391;
e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemet.lutheran.hu>

Facebook: Kecskeméti Evangélikus Egyház

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035